

saaledes undlod man at rejse Tiltale i langt mere omfattende og betydningsfulde Sager, der var foranlediget ved Ententens Spionage i Samarbejde med en Række Danske, deriblandt danske Embedsmænd.

Om den højtærede Indenrigsministers sidste Udtalelse vedrørende Fordelingen af Militærstyrken ønsker jeg at sige, at der havde han jo genfundet en mere stridbar Tone og slog ind paa de rene Meningsløsheder som at tale om Flaade i Herning og Hær paa Læsø. Jeg tror ikke, man skal tillægge disse Øvelser fra den højtærede Indenrigsministers Side nogen større Vægt, men jeg vilde ønske, at den højtærede Indenrigsminister, naar han nu vil optræde her som Talsmand for denne Fordeling, vilde besvare et Spørgsmaal, som den højtærede Forsvarsminister og Partiet Venstres Ordfører hidtil ikke har været i Stand til at besvare, nemlig det Spørgsmaal, med hvilken Begrundelse man fuldstændig ændrer Karakteren af det danske Militærvæsen ved at lægge $\frac{2}{3}$ af Hærstyrken i den Landsdel, hvor man hidtil har ment at kunne nøjes med $\frac{1}{6}$. Dette vilde det være ønskeligt at opnaa Oplysning om fra den højtærede Regerings Side, saa meget mere som denne Ordning betyder en meget stærk Udvidelse af den Del af Hæren, som har hjemme paa Jylland—Fyn, i Forhold til den nu bestaaende Tilstand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg har bedt om Ordet for ganske kort at give Udtryk for den Forbavselse, der sikkert har bredt sig her i Salen ved at høre det ærede Medlem Hr. P. Munch i Dag staa op og fortælle, at det, man sagde til Tyskland, var, at Danmark vilde i intet Tilfælde gaa ind i Krigen, og saa som en Tilføjelse dertil: som Tysklands Modstander. Nej, det, man sagde, var: Danmark vil i intet Tilfælde slutte sig til Tysklands Modstandere. Der er en betydelig Forskel i Tonen paa de to Udtalelser. Hvorledes man opfattede det fra tysk Side, derom behøver vi ikke at diskutere, det kan vi læse i de tyske Beretninger, saa der behøver vi ikke det ærede Medlems Fortolkninger og Bortforklaringer. Og vi har jo det ærede Medlems egen Udtalelse, som jeg citerede i Gaar, og som det ærede Medlem trods megen Veltalenhed ikke fik Lejlighed til at komme ind paa, fra Samtalen med den nuværende Statsminister, da han sagde: Danmark skal overhovedet ikke føre Krig, men

det er under alle Omstændigheder absolut umuligt for Danmark at føre Krig mod Tyskland. Det er en Udtalelse, som harmonerer med Udtalelsen i Telegrammet, men som ikke harmonerer med det, som det ærede Medlem i Dag fremførte.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg kan naturligvis kun beklage, at det ærede Medlem Hr. P. Munchs Opfattelsesevne, som jo til daglig Brug plejer at være skarp nok, ved denne Lejlighed har svigtet. Det er naturligvis en nem Maade at slippe udenom at tage Stilling til det af mig først fremdragne Spørgsmaal paa, men jeg misunder ikke det ærede Medlem den valgte Fremgangsmaade og skal lade ham blive i den Mangel paa Opfattelse, som han har udtalt han besad angaaende de første af mig fremførte Bemærkninger. Nu siger det ærede Medlem, at de Ord, jeg her har tilladt mig at udtale, skulde være Resultatet af en Time hos Udenrigsministeren. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, der jo har siddet i et Ministerium i en Aarrække, nu og da, naar han agtede at udtale sig om en Sag her i Tinget, tog Timer hos den tidligere Udenrigsminister. Der er ganske vist adskilligt, der kunde tyde derpaa, idet det ærede Medlem stedse i Kommissionen i tykt og tyndt har været Talerør for den tidligere radikale Udenrigsminister, Hr. Erik Scavenius' Opfattelse. Men den Opfattelse, jeg her har givet Udtryk, er i nøje Sammenhæng med, hvad der er udtalt af Venstre i Betænkningen, og hvad jeg har underskrevet, og jeg har tidligere i Kommissionen givet ganske de samme Tanker Udtryk som dem, jeg her har fremført. Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl — men det maa skyldes den svigtende Opfattelse, som havde gjort det rimeligere, forekommer det mig, om det ærede Medlem slet ikke havde indladt sig paa at omtale dette Punkt —, hvis han tror, at jeg har bedt om Ordet her i Dag for at svække det Ansvar, jeg har som Medunderskriver af Betænkningen. Jeg har udtrykkelig udtalt, at min Del af Ansvaret derfor paatager jeg mig helt og fuldt, ikke som Medlem af Regeringen, thi i den Egenskab har jeg hverken paa det ene eller det andet Tidspunkt siddet i Kommissionen, men som Repræsentant for Venstre her paa Rigsdagen, valgt af Landstingets Venstre. Lige saa lidt har jeg ønsket at fri Regeringen for noget som helst Ansvar — jeg skønner ikke, Regeringen har noget saadant i denne Sammenhæng —, men jeg har ønsket at gøre det klart, at min Oplysning om, at jeg ikke har underskrevet som Medlem af Regerin-